

Nghị luận xã hội về truyền thống uống nước nhớ nguồn

Dàn ý Nghị luận xã hội về truyền thống uống nước nhớ nguồn

1. Mở bài

Giới thiệu vấn đề cần nghị luận: câu nói "Uống nước nhớ nguồn".

Lưu ý: Học sinh tự lựa chọn cách dẫn trực tiếp hoặc gián tiếp tùy thuộc vào khả năng của mình.

2. Thân bài

a. Giải thích

Nguồn: nghĩa đen là thượng nguồn, nơi bắt đầu của dòng sông, nghĩa bóng ở đây là cội nguồn, là tổ tiên, thế hệ đi trước của con người.

Câu nói mang ý nghĩa khuyên nhủ con người được hưởng nền độc lập, những thành tựu bây giờ thì phải luôn nhớ về và biết ơn thế hệ đi trước đồng thời có những hành động đền ơn đáp nghĩa, xây dựng xã hội phát triển hơn để thế hệ mai sau có điều kiện phát triển.

b. Phân tích

- Biểu hiện của người “Uống nước nhớ nguồn”:

Biết ơn, trân trọng những thành tựu của thế hệ trước để lại bằng những tình cảm tốt đẹp nhất.

Cố gắng học tập, lao động để có cuộc sống tốt đẹp và xây dựng đất nước phát triển văn minh hơn; gây dựng một tương lai tươi sáng cho thế hệ mai sau.

Có những hành động thiết thực để tưởng nhớ, khắc ghi công lao của ông cha.

- Ý nghĩa của việc “Uống nước nhớ nguồn”:

Khơi gợi lòng biết ơn trong mỗi con người và lan tỏa tình cảm đó ra cộng đồng; tạo nên những thông điệp tích cực và truyền thống biết ơn.

Giúp cho con người trong đất nước thêm đoàn kết, gắn bó với nhau hơn.

Góp phần xây dựng cho con người những đức tính quý báu.

c. Chứng minh

Học sinh tự lấy dẫn chứng về tấm gương "Uống nước nhớ nguồn" để minh họa cho bài làm văn của mình.

Lưu ý: dẫn chứng phải nổi bật, tiêu biểu và xác thực, được nhiều người biết đến.

d. Phản biện

Trong cuộc sống vẫn còn có nhiều người sống lạnh lùng, thờ ơ và vô ơn đối với những gì bản thân đang được hưởng, họ coi đó là những điều có sẵn, lại có những người chạy theo lối sống phương Tây mà bỏ quên đi những truyền thống văn hóa dân tộc,... những người này đáng bị phê phán và chỉ trích.

3. Kết bài

Khái quát lại vấn đề nghị luận: câu nói “Uống nước nhớ nguồn”, đồng thời rút ra bài học, liên hệ đến bản thân mình.

Văn mẫu Nghị luận xã hội về truyền thống uống nước nhớ nguồn

Uống nước nhớ nguồn là truyền thống có từ lâu đời của cha ông ta truyền lại cho thế hệ trẻ mai sau. Đây là truyền thống được gìn giữ, bảo tồn và phát huy từ đời này sang đời khác. Nó hình thành nên nét đẹp văn hóa của dân tộc Việt Nam.

Từ xưa đến nay, trong tâm linh của người Việt Nam thì lòng biết ơn, hướng về cội nguồn là điều mà mỗi người cần phải ghi nhớ. Hiểu một cách nôm na thì uống nước nhớ nguồn chính là sống luôn hướng về tổ tiên, về quê hương, đất nước, về những người đã có công ơn nuôi dưỡng và sinh thành chúng ta.

Biểu hiện của lòng biết ơn, uống nước nhớ nguồn trong cuộc sống rất rõ nét. Nó thể hiện qua lời ăn tiếng nói, qua hành động của mỗi người khi nhớ về quá khứ của mình. Dân tộc ta đã phải trải qua bao nhiêu thăng trầm của chiến tranh. Sự mất mát, hi sinh của những người đồng chí, đồng đội để đổi lấy sự yên bình của đất nước như bây giờ. Cha ông ta, những người con đã nằm lại với đất mẹ. Những người đã đánh đổi cả tuổi trẻ của mình vì độc lập tự do dân tộc. Họ không còn nữa nhưng vong linh của họ còn mãi nằm lại trong tâm trí của những người ở lại. Hằng năm cứ đến ngày 27/7, các cơ quan đoàn thể đều tổ chức Ngày thương binh liệt sĩ để tưởng nhớ công ơn của những người đã ngã xuống, cũng như những người còn sống nhưng dấu vết chiến tranh còn in hằn trên người họ.

Đó là một trong những biểu hiện của lòng biết ơn, lối sống uống nước nhớ nguồn đối với những người có công với cách mạng.

Chúng ta không phải kể đến những việc xa xôi, uống nước nhớ nguồn còn là thái độ, lòng biết ơn đối với bố mẹ, ông bà. Họ là những người có công lao sinh thành, nuôi dưỡng, giáo dục chúng ta từ khi còn bé đến lúc trưởng thành. Người xưa vẫn có câu:

*Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra*

Công lao trời biển ấy dù con cái có báo đáp cũng không thể báo đáp được, nhưng tấm lòng của con cái dành cho cha mẹ mới là điều quan trọng nhất. Dù mai này lớn lên, dù có đi đâu, làm gì thì ba mẹ vẫn luôn là nơi để chúng ta trở về. Họ mãi là người sẵn sàng chấp nhận và tha thứ cho những lỗi lầm bạn gây ra.

Truyền thống uống nước nhớ nguồn đã tạo nên một nét đẹp truyền thống đối với dân tộc Việt Nam. Truyền thống này giúp cho mối quan hệ giữa người với người trở nên tốt đẹp hơn. Nó sẽ hình thành nên hệ tư tưởng tốt đẹp được truyền từ đời này sang đời khác.

Bên cạnh những người có tinh thần biết ơn, uống nước nhớ nguồn thì còn có những kẻ đi ngược lại với đạo lý ấy. Đó là những người phản bội đất nước, bán nước, ích kỷ, không chịu cống hiến. Trong những năm qua tình trạng con cái bỏ rơi cha mẹ khi về già đang diễn ra ngày càng căng thẳng. Họ đang chà đạp lên những người đã có công ơn nuôi dưỡng, sinh thành. Thật đáng buồn cho những người như vậy.

Uống nước nhớ nguồn là truyền thống đạo đức tốt đẹp của nhân dân ta. Mỗi người cần phải giữ gìn và phát huy truyền thống tốt đẹp này để có thể xây dựng đất nước ngày càng giàu mạnh và văn minh hơn

Nghị luận về truyền thống uống nước nhớ nguồn mẫu 2

Trong cuộc sống, đạo đức là một yếu tố rất quan trọng, nó thể hiện sự văn minh, lịch sự, nếp sống, tính cách và phần nào có thể đánh giá được phẩm chất, giá trị bản thân con người. Một trong số đó là sự biết ơn, nhớ ghi công lao mà người khác đã giúp đỡ mình. Đó cũng là một chân lí thiết thực trong đời thường. Chính vì vậy ông cha ta có câu: “Ăn quả nhớ kẻ trồng cây” hay “Uống nước nhớ nguồn”. Cả hai câu tục ngữ trên đều mang một triết lí nhân văn sâu xa. Đó là cần phải biết ơn những người đã mang lại cuộc sống ấm no, hạnh phúc cho chúng ta.

Câu đầu tiên mượn hình ảnh “ăn quả” và “trồng cây” ý muốn nói, khi được hưởng thụ những trái ngọt, trái thơm, cần nhớ tới công sức, mồ hôi nước mắt của người đã làm ra nó. Điều đó được ẩn dụ nhằm khuyên răn thái độ của mỗi con người xử sự sao cho đúng, cho phải đối với những người đã giúp đỡ mình để không phải hổ thẹn với lương tâm. Hành động đó đã thể hiện một tư tưởng cao đẹp, một lối ứng xử đúng đắn. Lòng biết ơn đối với người khác đó chính là một truyền thống tốt đẹp của ông cha ta từ xưa tới nay. Đó cũng chính là biết sống ân nghĩa mặn mà, thủy chung sâu sắc giữa con người với con người. Tất cả những gì chúng ta đang hưởng thụ hiện tại không phải tự dưng mà có. Đó chính là công sức của biết bao lớp người. Từ những bát cơm dẻo tinh trên tay cũng do bàn tay người nông dân làm ra, một hạt lúa vàng chín giọt mồ hôi mà. Rồi đến tấm áo ta mặc, chiếc giày ta đi cũng đều bởi những bàn tay khéo léo của người thợ cùng với sự miệt mài, cần cù trong đó. Những di sản văn hoá nghệ thuật, những thành tựu độc đáo sáng tạo để lại cho con cháu. Còn nhiều, rất nhiều những công trình vĩ đại nữa mà thế hệ trước đã làm nên nhằm mục đích phục vụ thế hệ sau. Tất cả, tất cả cũng chỉ là những công sức lớn lao, sự tâm huyết của mỗi người dồn lại đã tạo nên một thành quả thật đáng khâm phục để ngày nay chúng ta cần biết ơn, phục hồi, tu dưỡng, phát triển những di sản đó. Những lòng biết ơn, kính trọng không phải chỉ là lời nói mà còn cần hành động để có thể thể hiện được hết ân nghĩa của ta. Đó chính là bài học thiết thực về đạo lí mà mỗi con người cần phải có.

Đến câu tục ngữ thứ hai “Uống nước nhớ nguồn”. Cũng giống câu tục ngữ thứ nhất. Câu tục ngữ này đều mang ý ẩn dụ dưới hình thức cụ thể, sinh động. Nước chính là

Thứ chúng ta hưởng thụ còn nguồn chính là người tạo ra cái để chúng ta hưởng thụ đó. Câu tục ngữ này chỉ vẻn vẹn có bốn chữ mà ý tứ sâu xa ẩn dưới cấu trúc mô hình điều kiện, hệ quả. Nói đến nước trong nguồn là nói đến sự mát mẻ, thanh tao. Và nguồn nước sẽ mãi không bao giờ vơi cạn. Chữ “nhớ” trong câu là một từ quan trọng, tâm điểm của câu tục ngữ. Ý nghĩa câu tục ngữ này thể hiện mối quan hệ tốt đẹp giữa con người với con người. Lòng nhớ ơn luôn mang một tình cảm cao đẹp, thâm nhuần tư tưởng nhân văn. Nó giáo dục chúng ta cần biết ơn tổ tiên, ông bà, cha mẹ, những anh hùng vĩ đại đã hi sinh, lấy thân mình, mồ hôi xương máu để bảo vệ nền độc lập cho đất nước, giữ vững bình yên vùng trời Tổ quốc cho chúng ta có những năm tháng sống vui, sống khỏe và có ích cho xã hội, phân để thực hiện đúng trách nhiệm, bổn phận của chúng ta, phân vì không hổ thẹn với những người ngã xuống giành lấy sự độc lập. Có ai hiểu được rằng, một sự biết ơn được thể hiện như một đoá hoa mai ứng hé trong nắng vàng, một lòng kính trọng bộc lộ như một ánh sao đêm sáng rọi trên trời cao. Đó là những cử chỉ cao đẹp, những hành động dù chỉ là nhỏ nhất cũng đều mang một tấm lòng cao thượng. Những người có nhân nghĩa là những người biết ơn đồng thời cũng biết giúp đỡ người khác mà không chút tính toán đo dờ. Chính những hành động đó đã khơi dậy tâm lòng của biết bao nhiêu con người, rồi thế giới này sẽ mãi là một thế giới giàu cảm xúc.

Tóm lại hai câu tục ngữ trên giúp ta hiểu được về đạo lí làm người. Lòng tôn kính, sự biết ơn không thể thiếu trong mỗi con người, đặc biệt là thế hệ trẻ hôm nay. Chúng ta luôn phải trau dồi những phẩm chất cao quý đó, hãy biết rèn luyện, phấn đấu bằng những hành động nhỏ nhất vì nó không tự có trong mỗi chúng ta. Chúng ta cần phải biết ơn những người đã có công dẫn dắt ta trong cuộc sống nhất là đối với những người trực tiếp giúp đỡ chỉ bảo ta như cha mẹ, thầy cô. Bài học đó sẽ mãi là một kinh nghiệm sống ẩn chứa trong hai câu tục ngữ trên và nó có vai trò, tác dụng rất lớn đối với cuộc sống trên hành tinh này.

Nghị luận xã hội về truyền thống uống nước nhớ nguồn mẫu 3

Từ xưa đến nay truyền thống uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây luôn là nét văn hóa được gìn giữ và phát triển. Đất nước ta đã phải trải qua bao nhiêu thăng trầm, ghi nhớ công ơn và hướng về quá khứ là điều nên có. Chúng ta ngày càng phải phát huy truyền thống này để tạo sự kết nối giữa hiện tại và quá khứ cũng như giữa mọi người với nhau.

Uống nước nhớ nguồn là một câu tục ngữ mà cha ông ta đúc rút kinh nghiệm, nó có ý nhắc nhở, khuyên nhủ mọi người cần phải có lòng biết ơn, tôn trọng những người đã có công lao tạo nên cuộc sống của mình hiện nay. Uống nước nhớ nguồn là đạo lý được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác và có ý nghĩa tích cực trong cuộc sống của mỗi người. Biểu hiện của lòng thành kính, biết ơn, nhớ về nguồn cội rất phổ biến, ngay trong mỗi lời nói, cử chỉ, hành động của bạn.

Đất nước chúng ta đã phải trải qua 4000 năm đô hộ của phương Bắc, bao nhiêu năm kháng chiến chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ. Những mất mát, hi sinh và nhiều hậu quả sau chiến tranh vẫn còn nặng nề cho đến ngày hôm nay. Cha ông ta đã phải đánh đổi cả mạng sống, tuổi thanh xuân, những ước mơ còn dang dở để mang lại sự hòa bình thống nhất cho dân tộc. Công lao đó quá vĩ đại và cần được trân trọng. Những lớp người đi sau đang thừa hưởng công sức và xương máu đó. Chúng ta cần hướng về cội nguồn, hướng về những người đã khuất để tưởng nhớ, biết ơn với tấm lòng thành kính nhất. Dù họ đã về với đất mẹ nhưng họ vẫn luôn sống mãi trong tâm trí của những người ở lại.

Hàng năm cứ vào dịp 27/7, đất nước ta đều tổ chức ngày lễ long trọng để tưởng nhớ công lao những người anh hùng đã ngã xuống vì sự nghiệp độc lập dân tộc và thăm hỏi, tặng quà những thương binh, gia đình có công với cách mạng. Đây là một biểu hiện của lòng biết ơn, đạo lý uống nước nhớ nguồn mà nhân dân ta đã bảo tồn và gìn giữ.

Mỗi một người sinh ra đều có ba mẹ, họ là những người có công ơn sinh thành, nuôi dưỡng chúng ta nên người. Ba mẹ đã phải chịu bao nhiêu khổ cực để mang đến cuộc sống tốt đẹp nhất cho đứa con của họ. Sự hi sinh thầm lặng ấy những người con không bao giờ có thể trả hết. Nhưng chúng ta vẫn thể hiện lòng thành kính, biết ơn bằng cách học hành chăm chỉ, giúp đỡ những việc nhỏ. Sau này thành tài phụng dưỡng ba mẹ già, chăm lo cho ba mẹ những năm tháng cuối đời.

Cha ông ta có câu "Ăn quả nhớ kẻ trồng cây" cũng chính là sự thể hiện lòng biết ơn sâu sắc đối với những người có công lao đối với mình.

Lòng biết ơn sẽ tạo nên tình cảm, mối quan hệ tốt đẹp giữa người với người. Lòng biết ơn cần xuất phát từ trái tim của mình, như thế mới bày tỏ được lòng thành kính thiêng liêng nhất.

Tuy nhiên, bên cạnh đó vẫn còn tồn tại những người không có lòng biết ơn đối với quá khứ, với người có công ơn sinh thành và nuôi dưỡng. Như thế chúng ta đang tự đẩy bản thân mình ra xa khỏi cuộc đời của họ. Những năm gần đây tình trạng con cái bỏ rơi cha mẹ lúc về già đang rất nhiều. Họ có quyền được chăm sóc và con cái có trách nhiệm phải phụng dưỡng họ. Nhưng trên các báo đài chúng ta vẫn đau lòng khi đọc những tin "Con cái bỏ rơi cha mẹ...". Thực trạng này thật đáng buồn và đang lên án.

Khi sống không biết nhớ về cội nguồn, không có tấm lòng biết ơn thì cuộc sống chúng ta chẳng có ý nghĩa gì. Những gì chúng ta hưởng thụ ngày hôm nay có máu và nước mắt của những người đi trước.

Đối với thế hệ trẻ thì tinh thần và truyền thống này cần phải phát huy để họ ý thức được điều mình nên làm như thế nào. Phát động các phong trào tưởng nhớ anh hùng liệt sĩ, thăm hỏi các gia đình liệt sĩ có hoàn cảnh khó khăn... Đó là những hành động thiết thực nhất.

Như vậy đạo lý uống nước nhớ nguồn là đạo lý tạo nên nét bản sắc của dân tộc Việt Nam. Vì thế chúng ta hãy không ngừng mở rộng trái tim, sống biết ơn quá khứ, biết ơn những người có ảnh hưởng đến bản thân mình.

Nghị luận về câu tục ngữ uống nước nhớ nguồn mẫu 4

Dân tộc Việt Nam ta, từ ngàn đời xưa đến nay, các thế hệ đi trước, cha ông ta đã đúc kết rất nhiều câu ca dao, tục ngữ, để lại cho thế hệ sau những kinh nghiệm, những lời răn dạy quý báu. Có những câu ca dao, tục ngữ, đã đi vào tiềm thức của người dân Việt Nam ta, từ ngày còn thơ bé, chắc hẳn ai cũng được nghe những câu như “Ăn quả nhớ kẻ trồng cây”, “Uống nước nhớ nguồn”... Những câu tục ngữ đó ai cũng được nghe, được dạy, nhưng không phải ai cũng hiểu hết được ý nghĩa của nó. Trong vô vàn những câu tục ngữ được truyền đạt lại từ thế hệ đi trước, em thích nhất là câu “Uống nước nhớ nguồn”.

Vậy Uống nước nhớ nguồn là gì? Chúng ta hiểu như thế nào về Uống nước nhớ nguồn? Có thể hiểu nôm na, ngắn gọn, “uống nước nhớ nguồn” tức là khi chúng ta được hưởng thành quả của những người khác đã làm, để cho mình có được một cuộc sống, hoặc một điều gì đó tốt đẹp hơn, thì chúng ta cần phải nhớ đến công lao của những người đã hy sinh, để ta được hưởng những thành quả đó.

Đối với chúng ta, công ơn lớn nhất có lẽ là ơn nghĩa sinh thành, dưỡng dục của cha mẹ. Chúng ta được cha mẹ sinh ra, rồi nuôi dạy đến khi khôn lớn, chúng ta cần phải nhớ đến công ơn của cha mẹ ta.

Chúng ta được sống trong thời đại hòa bình, đất nước độc lập, chúng ta cũng cần phải nhớ đến công ơn của những thế hệ anh hùng đi trước, những người đã dũng cảm chiến đấu, hi sinh thân mình để đời sau có được cuộc sống hòa bình, ấm no.

Với người dân Việt Nam ta, hàng năm thường tổ chức lễ vu lan báo hiếu vào ngày 7/7, đó là để tưởng nhớ đến công ơn của bậc sinh thành, cũng như những thế hệ đã ngã xuống bảo vệ cho nền độc lập của nước nhà. Đó thật sự là một nét văn hóa, truyền thống tốt đẹp của dân tộc Việt Nam ta.

Uống nước nhớ nguồn, nhớ nguồn không chỉ là nhớ đến những công lao đó. Mà chúng ta còn cần phải tiếp tục phát huy những giá trị của những điều đó. Ví như nhớ công ơn cha mẹ, thầy cô. Chúng ta cần phải cố gắng chăm chỉ học tập, trở thành những người có ích cho đất nước.

Tuy nhiên, bên cạnh những người biết nhớ đến công ơn của người đi trước, cũng có những “con sâu làm rầu nồi canh”. Họ ngược đãi chính cha mẹ mình, những người đã sinh thành và nuôi nấng họ. Không chỉ thế, họ không biết nhớ đến công ơn của những thế hệ đi trước, hoặc những người đã giúp đỡ mình, họ sẵn sàng phủ nhận những điều người khác đã giúp đỡ mình. Thật sự đau lòng cho những con người như thế.

Thật vậy, mỗi chúng ta, những con người Việt Nam đã và đang sinh sống trên mảnh đất hình chữ S tươi đẹp này, cần phải tiếp tục phát huy những truyền thống tốt đẹp của dân tộc. Cùng nhau xây dựng một đất nước đàng hoàng hơn, tươi đẹp hơn, để các thế hệ sau có thể cùng nhau “Uống nước nhớ nguồn”.

Nghị luận xã hội về Câu tục ngữ uống nước nhớ nguồn mẫu 5

Trải qua nghìn năm dựng nước và giữ nước, ông cha ta đã đúc kết được vô vàn truyền thống tốt đẹp qua những câu tục ngữ ngắn gọn mà đi hết đời, chúng ta cũng không học hết được những điều hay lẽ phải ấy. Một trong những truyền thống quý báu được thể hiện qua câu tục ngữ hàm súc: "Uống nước nhớ nguồn".

Trước hết ta phải hiểu nội dung câu tục ngữ là như thế nào. “Uống nước” chính là sự hưởng thụ những thành quả vật chất và tinh thần; “Nhớ nguồn” là sự tri ân, giữ gìn phát huy những thành quả của người làm ra chúng. Như vậy cả câu tục ngữ là lời khuyên, lời dạy bảo chúng ta phải biết ơn thế hệ cha anh và phát huy những thành quả của họ .

Thật vậy, thành quả không tự nhiên mà có. Đất nước hòa bình mà chúng ta sống hôm nay được đổi bằng sinh mạng của biết bao người ngã xuống. Bởi vậy ta không được phép quên tổ tiên, nòi giống và những người đã chiến đấu, hy sinh bảo vệ quê hương. Cha mẹ, ông bà người thân đã sinh ra ta, nuôi dưỡng ta khôn lớn, thầy cô dạy dỗ ta học hành trở nên người có ích cho xã hội. Tất cả đều là “nguồn” để ta phải nhớ, phải tri ân.

Lòng biết ơn là cơ sở của đạo làm người. Một xã hội chỉ thực sự tốt đẹp khi được xây dựng vững vàng trên nền tảng đạo lý. Trên khắp đất nước Việt Nam lòng biết ơn thể hiện ở việc xây dựng các đền, miếu, chùa chiền phụng thờ, tôn vinh các bậc anh hùng có công với nước. Trong mỗi gia đình, bàn thờ tổ tiên được đặt ở nơi trang trọng. Nhiều năm nay, cả nước đẩy lên phong trào đền ơn đáp nghĩa đối với những thương binh, liệt sĩ, bà mẹ Việt Nam anh hùng và những gia đình có công với cách mạng. Đến bất kỳ nơi nào cũng có thể tìm thấy những biểu hiện sinh động phong phú của đạo lý “Uống nước nhớ nguồn ”trên đất nước ta .

Nhớ nguồn không chỉ là biết ơn, giữ gìn, bảo vệ thành quả đã có mà bản thân mỗi người cần cố gắng cống hiến, bổ sung thêm những thành quả mới cho “nguồn nước” dân tộc luôn tràn đầy và bất diệt. Có như vậy mới phát huy được tinh hoa truyền thống tốt đẹp của tổ tiên, làm cho xã hội ngày một phát triển. Đó mới là nhớ nguồn một cách thiết thực. Ở lứa tuổi học sinh, chúng ta chưa làm ra của cải vật chất, tinh thần cho xã hội, do đó hãy bày tỏ lòng biết ơn chân thành với cha mẹ, thầy cô bằng lời nói, việc làm cụ thể của mình: phấn đấu học tập, rèn luyện và tu dưỡng thành con ngoan, trò giỏi để trở thành những công dân có ích cho xã hội sau này .

Câu tục ngữ không chỉ là lời khuyên dạy, nó còn là lời nhắc nhở sâu sắc, thấm thía đối với những kẻ vô ơn, “khỏi vòng cong đuôi”, “qua cầu rút ván”, “khỏi rên quên thầy”. Mạch nguồn trong trẻo của truyền thống ân nghĩa thủy chung sẽ có một ngày làm cho những trái tim lầm đường thức tỉnh!

Lòng biết ơn thực sự là một nét truyền thống đạo lý tốt đẹp của dân tộc song nó không tự nhiên mà có. Nó là kết quả của quá trình rèn luyện, tu dưỡng lâu dài của con người. Có lẽ bởi vậy mà tự thuở ấu thơ, lời ru thấm đượm ân tình của bà của mẹ đã gieo mầm ân nghĩa:

*“Công cha nghĩa mẹ ơn thầy
Nghĩ sao cho bổ những ngày ước ao...”*

Nghị luận xã hội về truyền thống uống nước nhớ nguồn mẫu 6

Một trong những đạo lý truyền thống tốt đẹp nhất của dân tộc ta là "Uống nước nhớ nguồn" hay "Ăn quả nhớ kẻ trồng cây". Đạo lý ấy luôn tồn tại trong văn hóa của dân tộc Việt Nam suốt chiều dài bốn ngàn năm lịch sử. Đó là lời răn dạy của cha ông chúng ta với thế hệ con cháu rằng: Phải biết ghi nhớ công ơn, biết ơn các thế hệ đi trước đã tạo dựng lên thành quả để chúng ta hưởng thụ ngày hôm nay.

Câu tục ngữ "Uống nước nhớ nguồn" thật mộc mạc, súc tích mà hàm chứa thật nhiều ý nghĩa. "Uống nước" - một hành động mà chúng ta thường xuyên làm, đó là chỉ sự hưởng thụ, là hành động hưởng thành quả, kết quả mà người khác đã tạo dựng sẵn, chúng ta không cần phải lao động cũng có được. Còn "nguồn" tức là chỉ mạch nguồn, ngọn nguồn nơi xuất phát của dòng nước. Hay "nguồn" cũng là để chỉ những con người, tập thể đã tạo dựng lên thành quả cho chúng ta hưởng thụ "uống nước". Nguồn nước mà chúng ta hưởng thụ mỗi ngày đều là do thiên nhiên ban tặng, vậy nên chúng ta cần biết ơn thiên nhiên đã hào phóng ban tặng cho chúng ta nguồn nước quý giá ấy. Hay cũng là lời ông cha ta muốn khuyên dạy chúng ta rằng: Phải luôn ghi nhớ những hành động của người khác, của thế hệ trước đã giúp đỡ, hi sinh cho mình để mình có được niềm vui, hạnh phúc, được hưởng trái quả ngọt ngào. Đây là một đạo lý thật hàm súc, là nền tảng của một xã hội tốt đẹp.

Mỗi chúng ta sống ở cuộc đời này không ai là có thể tự tạo dựng cho mình một cuộc sống riêng mà không hưởng thành quả mà người khác đã gây dựng ra được. Như khi chúng ta sinh ra, chúng ta đã chịu ơn sinh thành, nuôi dưỡng của mẹ cha từ chín tháng mười ngày trong bụng mẹ. Vậy nên, chúng ta không thể không biết ơn cha mẹ của mình. Các thành quả trong xã hội, trong cuộc sống không phải tự nhiên sinh ra cũng không tự nhiên mất đi, có được là do bàn tay khối óc của con người tạo dựng lên. Thế nên, chúng ta càng phải biết ơn những người đã tạo lên thành quả đó để mình được hưởng thụ ngày hôm nay.

Trong gia đình, mẹ cha là người mang cho chúng ta cuộc sống, ban cho chúng ta sự sống để chúng ta được sinh ra và lớn lên. Không chỉ vậy, cha mẹ còn tạo ra của cải, vật chất nuôi dưỡng chúng ta đến tuổi trưởng thành, dạy chúng ta bước vào đời, nâng ta lên khi ta vấp ngã. Tất cả những điều đó, cha mẹ đã làm cho ta, vậy nên, ta không thể nào không ghi nhớ công ơn sinh dưỡng trời bể đó của mẹ cha được. Cũng tương tự như vậy ngoài xã hội, của cải vật chất trong xã hội, những điện đường trường trạm chúng ta dùng hằng ngày, những cơ sở vật chất công cộng đều được dựng lên từ bàn tay lao động của con người. Không chỉ vậy, nó còn được tạo dựng từ máu xương của thế hệ đi trước đã ngã xuống bảo vệ nền độc lập chủ quyền, mang lại hòa bình cho chúng ta. Chúng ta hãy nhớ tới những người lính trong hai cuộc chiến tranh vệ quốc vĩ đại của dân tộc: chiến tranh chống Pháp và chống Mỹ. Họ là những con người không tiếc máu xương của mình, quyết tâm ra đi để giữ gìn nền độc lập hòa bình cho dân tộc. Với hàng ngàn người lính đã ngã xuống, vô số những người lính trở về với thân hình chằng còn lạnh lặn, họ đã để lại xương máu của mình để chúng ta có được hôm nay. Thành quả này đều là công sức của họ. Vậy nên, được sống trong cuộc sống hòa bình, hạnh phúc, ấm no như ngày hôm nay, chúng ta hãy luôn trân trọng, yêu quý, giữ gìn những điều đó. Rồi những bác nông dân đang tận tảo trên ruộng lúa để làm nên những hạt ngọc, hạt vàng nuôi sống chúng ta. Chúng ta cũng phải biết ơn họ, họ đã tạo nên những giá trị giúp chúng ta hưởng thành quả trái ngọt ngào. Lòng biết ơn là một đức tính tốt, một tình cảm tốt đẹp mà mỗi con người chúng ta phải luôn có trong mình. Nếu không có được đạo lý này, chúng ta chỉ là những kẻ vô ơn, mông muội giữa cuộc sống bao la này.

Ngoài kia, những giá trị văn hóa tinh thần đang bị mai một bởi sự ảnh hưởng của văn hóa nước ngoài: Phương Tây, Kpop,... vậy phải làm gì để giữ vững được truyền thống tốt đẹp này của cha ông ta? Mỗi chúng ta, hãy luôn ghi nhớ, tự hào về truyền thống của dân tộc, về văn hóa của Việt Nam, hãy tạo cho mình một lòng tự hào tự tôn dân tộc. Không chỉ vậy, lớp thế hệ trẻ chúng ta phải ra sức học tập, lao động để bảo vệ đất nước, góp phần giúp đất nước giàu mạnh hơn. Nền văn hóa của mỗi nước đều có những cái tốt đẹp, đáng quý, Việt Nam chúng ta cũng vậy. Vậy nên, mỗi công dân Việt Nam hãy giữ gìn bản sắc của dân tộc mình, đừng để bị lai tạp lai căng, đồng hóa bởi sự ảnh hưởng văn hóa của các nước khác. Trong nền kinh tế đang ngày càng hội nhập và phát triển này, cách sống, tư tưởng sống có ý thức, có trách nhiệm, không lãng phí mới là cách sống đúng đắn và hợp lý nhất. Ngoài xã hội là vậy, trong gia đình ta, hãy luôn yêu quý, tôn trọng, lễ phép và nghe lời ông bà cha mẹ. Họ là những người đã sinh thành, nuôi dưỡng bạn, họ xứng

đáng để có được lòng biết ơn mà bạn dành tặng. Và cũng đừng quên những đóa hoa tươi thắm mừng ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11 dành tặng những người cha người mẹ thứ hai của mình, những người đã chèo lái con thuyền tri thức, giúp chúng ta thành người sống có ích cho xã hội.

Tuy thế, nhưng ngày nay vẫn có một số người sẵn sàng đánh mất đi cái đạo lý nền tảng con người ấy. Họ sẵn sàng đạp đổ nền tảng cơ bản của một con người. Chúng ta không thể nào quên những hình ảnh của Nguyễn Văn Mạnh (Thái Nguyên) đã dùng chày giết chết người bố ruột của mình chỉ vì tranh cãi về gia sản đất đai. Liệu những kẻ như vậy có hiểu có xứng với đạo lý "Uống nước nhớ nguồn" của dân tộc? Rồi những kẻ phản quốc tham gia hội Việt Tân, chúng có hiểu rõ đất nước ta đã phải khó khăn như thế nào mới giành lại được độc lập mà chúng dám đưa kẻ thù xâm nhập đất nước, hòng gây ra chiến tranh, loạn lạc? Những hành động đó của chúng sẽ phải trả những cái giá thật đắt cho lòng vô ơn của mình.

"Uống nước nhớ nguồn" - đây là một truyền thống, một đạo lý vô cùng tốt đẹp và đúng đắn của dân tộc ta. Những thế hệ sau như chúng ta hãy biết ơn, hãy luôn ghi nhớ, gìn giữ những gì mà thế hệ trước đã làm để chúng ta có thể hưởng thành quả như ngày hôm nay.

Hiện nay, Trung Quốc đang ngạo mạn xâm lấn biển đảo của quê hương Việt Nam ta. Học tập những thế hệ trước, chúng ta quyết tâm giữ gìn đất nước non sông, không quên ghi lòng tạc dạ những công lao mà thế hệ trước đã tạo nên. Chúng ta phải góp phần giữ gìn, bảo vệ và phát huy truyền thống đó hơn nữa để đất nước chúng ta luôn vững bền, giàu mạnh hơn.

Mời các bạn tham khảo thêm tài liệu tại: [Tài liệu học tập lớp 9](#).